

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 103.K.702.779/2024/9.
A felperes: ETIAM Kft.
(6726 Szeged, Vellay Imre utca 39.)
A felperes képviselője: Kardos, Pető és Törőcsik Társas Ügyvédi Iroda - dr. Törőcsik Tamás ügyvéd (6722 Szeged, Béke utca 5/A.)
Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője: dr. Fáry Zoltán kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.336/18/2021. számú végzés megtámadása iránt indított közigazgatási jogvita

Í t é l e t e:

A Fővárosi Törvényszék az alperes D.336/18/2021. iktatószámú végzését megsemmisíti és az alperest új eljárásra kötelezi.

A 30 000 (harmincezer) forint kereseti illeték az Állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ajánlatkérő) 2017. június 30. napján feladott ajánlati felhívásával nyílt közbeszerzési eljárást indított. A jogorvoslattal érintett 2. rész tárgya: "Kliens PC monitor és tartozékai beszerzése adásvételi szerződés alapján BBA projektek keretén belül és az 1250/2017. (V. 5.) Korm. határozat által biztosított forrás terhére" volt. A felhívás II.2.14) További információk pontjában az ajánlatkérő előírta, hogy igényeinek „konkrétan meghatározott minőségi és műszaki követelményeknek megfelelő áru felel meg. Indoklás: KD II. Fejezet 6.1.”. A közbeszerzési dokumentáció VI. fejezetében szereplő műszaki leírásban a beszerzésre kerülő betekintésvédő fólia vonatkozásában az ajánlatkérő követelményként jelölte meg, hogy az "a megajánlott monitorra utólagos méretigazítás nélkül illeszkedjen". A munkaállomás számítógépe esetén pedig követelmény volt, hogy „felszerelhető legyen a megajánlott monitor hátoldalára, azzal egy egységet képezzen a sokféle telepítési környezethez és igénybevételhez alkalmazkodva, az esetleges szűkös hely kihasználásával. A kialakított rendszer, a munkaállomás és a monitor (összeszerelve) maximális külső méretei nem haladhatják meg a következő méreteket: mélység: 250 mm...”.

- [2] A felhívásra többek között a felperes és a Serco Informatika Kft. nyújtott be ajánlatot. A 2018. március 19. napján megküldött első összegezésben az ajánlatkérő a 2. közbeszerzési részt eredményesnek nyilvánította, az eljárás lezáró döntés szerint az ARH Informatikai Zrt. és a Nádor Rendszerház Kft. érvénytelen ajánlatot tett, a Freedom-Tech Kft. (a továbbiakban: F-T Kft.) és a Serco Informatikai Kft. ajánlata megfelelő volt, és a felperes lett a nyertes ajánlattevő. A F-T Kft. és a Serco Informatikai Kft. a felperes által tett ajánlatra vonatkozó előzetes vitarendezési kérelmét felvilágosítás kérést követően az ajánlatkérő elfogadta, és a 2018. április 9-én megküldött módosított összegezésében a felperes, valamint a F-T Kft. ajánlatát a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján érvénytelenné nyilvánította. A felperes előzetes vitarendezési kérelmének ajánlatkérő általi elutasítását követően a felperes által előterjesztett jogorvoslati kérelem és hivatalbóli kiterjesztés alapján eljárás alperes D.156/25/2018. számú határozatában jogsértést állapított meg, ennek következtében az ajánlatkérő 2. közbeszerzési részt lezáró döntésének az eljárás eredménytelenségét megállapító, továbbá a Serco Informatika Kft. ajánlatának érvényességi bírálatára vonatkozó részét megsemmisítette. Elutasította azt a kérelmi elemet, amely a felperes ajánlatának érvénytelenségére vonatkozott. A felperes által kezdeményezett megtámadási perben a Fővárosi Törvényszék 107.K.700.960/2018/5. számú jogerős ítéletében a keresetet elutasította.
- [3] Az ajánlatkérő ezt követően 2018. július 18. napján új összegezést küldött, amelyben a Serco Informatikai Kft. ajánlatát érvényesnek és egyben nyertesnek nyilvánította, míg a többi ajánlattevő ajánlatát érvénytelenné nyilvánította. A felperes előzetes vitarendezési kérelmének ajánlatkérő általi elutasítását követően a felperes jogorvoslati kérelmet terjesztett elő. Az alperes 2018. szeptember 5. napján kelt D.270/14/2018. számú határozatával az ajánlatkérő 2. közbeszerzési részt lezáró döntését – a Kbt. 69. § (1) bekezdésre tekintettel a 71. § (1) bekezdésének megsértését megállapítva – megsemmisítette.
- [4] Az ajánlatkérő 2018. szeptember 20. napján felvilágosítást kért a nyertes ajánlattevőtől a megajánlott monitor, kijelző és a fólia méreteinek tisztázására vonatkozóan. Az ajánlatkérő felvilágosítás kérést és a nyertes ajánlattevő által adott felvilágosítást követően a 2018. november 23. napján megküldött összegezésében a 2. részt eredményesnek nyilvánította és egyben nyertes ajánlattevőként ismételt a Serco Informatikai Kft.-t (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő) jelölte meg. A felperes előzetes vitarendezési kérelme nyomán az ajánlatkérő 2018. december 7-én újabb felvilágosításkéréssel élt.
- [5] A felperes az ajánlatkérőnél ismételt előterjesztett előzetes vitarendezési kérelmének elutasítását követően az alperesnél jogorvoslati kérelemmel élt. Első kérelmi elemében sérelmezte, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatában szereplő betekintésvédő fólia a műszaki leírásban foglaltaknak nem felel meg, mert az méretigazítás nélkül nem illeszkedik a monitorra. A második kérelmi elemében arra hivatkozott, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott konfiguráció mélysége sem tesz eleget az előírt műszaki követelményeknek, mivel az 257 mm mélységű, vagyis 7 mm-el meghaladja a maximumként előírt mértéket. Harmadik kérelmi elemként a Kbt. 2. § (1)-(2) bekezdésének, valamint 71. § (1) bekezdésének sérelmét állítva kifogásolta, hogy az ajánlatkérő a nyertes ajánlattevő esetén a más ajánlattevők értékeléséhez képest az általa előzetesen megadott műszaki követelményeket figyelmen kívül hagyva a felvilágosítás kérést mellőzte, így az ajánlatok egyenlő elbírálására vonatkozó követelmények sérültek.

Az alperes első határozata

- [6] Az alperes 2019. január 2. napján kelt D.410/11/2018. számú határozatával (a továbbiakban: alaphatározat) a felperes jogorvoslati kérelmének első és második kérelmi elemeit elutasította, a harmadik kérelmi elem tekintetében pedig a jogorvoslati eljárást megszüntette.
- [7] Indokolásában a jogorvoslati kérelemmel érintett harmadik kérelmi elem tekintetében kifejtette, hogy a felperes lényegében a korábbi D.156/2018. szám alatt folyamatban volt eljárásban meghozott érdemi döntésben foglaltakat kifogásolta, ezért az azonos tárgyban előterjesztett kérelemre tekintettel a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdése és 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárást meg kellett szüntetni.
- [8] A nyertes ajánlattal kapcsolatos kifogásokra vizsgálta a felperes ügyfélképességét, a határozat 37. pontjában kifejtette, hogy jelen esetben a felperes ajánlata érvénytelen lett, azonban kizárólag a nyertes ajánlattevő minősül érvényes ajánlattevőnek a közbeszerzési eljárás 2. része tekintetében. Amennyiben tehát a nyertes ajánlattevő ajánlata nem lesz érvényes, az ajánlatkérőnek eredménytelenné kell nyilvánítania az eljárást, ezáltal a felperes számára megnyílik a lehetőség egy ajánlatkérő által indított új közbeszerzési eljáráson való részvételre. Erre tekintettel megállapította, hogy a felperesi érdeksérelem elhárítására a jogorvoslati kérelem alkalmas lehet, ezért a felperes ügyfélképessége fennáll az első és második kérelmi elem tekintetében.
- [9] Az első és második kérelmi elemmel összefüggésben leszögezte, hogy az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentációban a termék megfeleléséről történő meggyőződés érdekében termékminta rendelkezésre bocsátását nem írta elő, így a termék megfelelését kizárólag az ajánlat tartalma alapján kellett vizsgálnia.
- [10] Az alperes az alaphatározatát módosította a D.410/15/2018. iktatószámú, 2019. január 16. napján kelt határozatával, az alaphatározat indokolásának 18. pontját kiegészítette 18.a) ponttal és a 48. pontját a 48.a) ponttal. A módosítás oka az volt, hogy nem került figyelembevételre a felperes által a határozathozatal napján, azaz 2019. január 2. napján benyújtott nyilatkozat. A szemle tartására irányuló felperesi indítványt mellőzte, valamint kiemelte, hogy nem értett egyet azon felperesi állásponttal, hogy nincs helye a szakszerű vagy megfelelő összeszerelés figyelembevételének.

A D.410/11/2018. számú határozat elleni kereset és védirat

- [11] A felperes a keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megsemmisítését vagy hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra utasítását, másodlagosan a határozat első és második kérelmi eleme tekintetében annak megváltoztatását kérte, vitatva mindhárom kérelmi elem megállapításait.
- [12] Az első és második kérelmi elemmel összefüggésben a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdés és a 73. § (1) bekezdés e) pontjában írtak sérelmét állította. A második kérelmi elem körében kiemelte, hogy az alperes által is elismerten a monitornak van olyan helyzete, amely a műszaki leírásban meghatározott maximális méretet meghaladja, az erre adott alperesi magyarázat (határozat 48. pont) ezért iratellenes. Miután az adapter nem 2, hanem 12 mm-es, a 250 mm-hez képest a megajánlott termék lehetséges mélysége a monitor megdöntése esetén meghaladja a műszaki leírásban megjelölt maximális méretet.
- [13] A harmadik kérelmi elem esetén hangsúlyozta, hogy iratellenes, miszerint a kérelme és a korábbi eljárás tárgya azonosnak tekintendő, ezért az alperesnek a harmadik kérelméről is

érdemben kellett volna dönteni.

- [14] A felperes a keresetét a módosító határozatra is kiterjesztette és utalt arra, hogy az általa indítványozott szemle mellőzése az Ákr. 71. § (1) bekezdésében foglaltak sérelmével járt. A műszaki szakkérdés eldöntése érdekében szakértő kirendelését kérte.
- [15] Az alperes a védiratában az alaphatározatában és a módosító határozatában foglalt indokolását maradéktalanul fenntartva a felperes keresetének elutasítását kérte.
- [16] A Fővárosi Törvényszék 107.K.700.047/2019/13. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A Kúria Kfv.II.37.451/2020/8. számú végzése

- [17] A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljárta Kúria Kfv.II.37.451/2020/8. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.
- [18] A betekintésvédő fóliával összefüggő felülvizsgálati kérelem kapcsán leszögezte, hogy a méretigazítás nélküli illeszkedés fogalma nem azonos a méretegyezőséggel, mindebből következően amennyiben a betekintésvédő fólia teljes egészében nem méret-azonos a monitor megfelelő részével, úgy részletesen vizsgálni kell, hogy számszaki számítások alapján és műszaki szempontból a méretigazítás nélküli illeszkedés ténylegesen megvalósul-e. Jelentőséget tulajdonított a nyertes ajánlattevő arra történt hivatkozásának és nyilatkozatának is, hogy az ajánlatában a megadott monitorhoz a gyártó által ajánlott és gyártott fólia szerepel. Hangsúlyozta, hogy amennyiben a bíróság megítélése szerint a rendelkezésre álló adatok alapján erről megnyugtatóan nem lehet állást foglalni, erre vonatkozóan különleges szakértelemmel rendelkező szakértőt kell igénybe venni, vagy indítványra meg kell keresni a gyártót nyilatkozattételre.
- [19] A monitor és a munkaállomás mélységével összefüggésben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság következtlenül járt el abban a kérdésben, hogy álláspontja szerint erre vonatkozóan szakértői vélemény beszerzése indokolt-e vagy nem, az ítélete indokolásában rögzített álláspontja a monitor és munkaállomás mélységével összefüggő szakkérdés körében nem volt következetes, az a per tárgyalásán a felperes részére adott tájékoztatással ellentétes. A felperest ugyanis egyrészt arról tájékoztatta, hogy az általa felvetett kérdések különleges szakértelmet igényelnek, illetőleg egyes kérdésekben a szakvélemény kiegészítése szükséges, ehhez képest az ítélete indokolása mindössze azt tartalmazza, hogy a felperes által csatolt szakvéleményt nem vette figyelembe, mivel az csupán méréseket tartalmaz, de következtetést nem foglal magában.
- [20] A harmadik kérelmi elemmel összefüggésben hangsúlyozta, hogy a felperes a harmadik kérelmi elem körében az egyenlő bánásmód megsértését azért állította, mert megítélése szerint nem egyértelmű műszaki tartalom esetén az ajánlatkérőnek valamennyi ezzel érintett ajánlattevőt hiánypótlásra, illetve felvilágosítás adására kell felhívnia, és csak ezt követően dönthet az ajánlat érvényességéről vagy érvénytelenségéről. Rámutatott arra, hogy ezen kérelmi elem az alperes álláspontjával szemben nem a felperes ajánlatának érvényességére, hanem annak megállapítására irányult, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatának műszaki tartalma az ajánlati felhívás dokumentációjában szereplő műszaki feltételeknek teljes körűen nem felelt meg, ezért – ahogy más ajánlattevők esetében – hiánypótlás kiadása lett volna indokolt, illetőleg annak eredménytelensége esetén végső soron a nyertes ajánlattevő ajánlatát érvénytelenné kellett volna nyilvánítani. Mindebből következően az alperesnek a jogorvoslati eljárása során e kérdésben érdemben kellett volna döntenie.

- [21] Az új eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak a monitor és munkaállomás mélysége, illetőleg a betekintésvédő fólia tekintetében elsődlegesen állást kell foglalnia arról hogy a rendelkezésre álló tények, bizonyítékok elegendőek-e annak megállapítására, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlata az ajánlati felhívás dokumentációjában szereplő műszaki tartalmat kielégíti. Amennyiben a rendelkezésre álló adatok alapján ez nem kontrollálható, illetőleg nem kellően bizonyított, úgy a perben szakértőt kell igénybe venni, a szakértő szükségességéről pedig a felperest tájékoztatnia kell.

A megismételt eljárásban hozott 103.K.701.118/2021/5. ítélet

- [22] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes D.410/15/2018. számú határozatával módosított D.410/11/2018. számú határozatának a jogorvoslati kérelem második és harmadik kérelmi eleméről hozott döntését megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [23] Az első kérelmi elem körében megállapította, hogy a megajánlani kért betekintésvédő fóliával szemben az ajánlatkérő elvárása egyértelműen az volt, hogy „a betekintésvédő fólia a megajánlott monitorra utólagos méretigazítás nélkül illeszkedjen”. Ennél több elvárást sem az ajánlati felhívás, sem pedig a közbeszerzési dokumentumok nem tartalmaztak. Az ajánlatkérő az illeszkedést nem úgy határozta meg, hogy azt azonos mm adatokhoz rendelte, nem írt elő mm egyezőséget, méretigazítás nélküliséget várt el, amelynek külön definícióját nem határozta meg. Nyilvánvaló továbbá, hogy a képernyő szélén elhelyezkedő monitorszegély és a képernyő együtt adják a monitor teljes szélességét. A kiírási feltétel pedig egyértelműen az volt, hogy a monitorra illeszkedjen a fólia, a monitor pedig értelemszerűen jelenti a képernyőt és a monitorszegélyt, tehát mindezek együtt adják ki a teljes monitort. A felperes keresetében írtakkal ellentétben tehát a monitorra illeszkedés nem a képernyőre illeszkedést jelenti, azzal tehát, hogy a képernyőnél szélesebb fólia illeszkedik a monitor szegélyeire és fedi a teljes képernyőt, teljesíti a kiírási feltételekben foglaltakat. A képernyő szélességénél nagyobb fólia elhelyezése a monitor szegélyeire nem jelenti egyben azt, hogy a fóliát a képernyő méretére kellene vágni. Ezekre tekintettel alaptalannak találta a felperes azon kereseti hivatkozásait, miszerint a betekintésvédő fóliának a képernyőre kell teljesen illeszkednie, lényegében annak méretével kell egyeznie.
- [24] A munkaállomás mélységével kapcsolatban kiemelte, hogy a kiindulópontnak az ajánlatkérői elvárásokat kell tekinteni. E szerint egyértelmű volt, hogy az összeszerelt munkaállomásnak a sokféle telepítési környezethez és igénybevételhez alkalmazkodnia kell az esetleges szűkös hely kihasználásával. A kialakított munkaállomás összeszerelve maximális külső méreteivel nem haladhatja meg a 250 mm-es mélységet. Az azonban, hogy az összeszerelt állapot – amennyiben az összeszerelés változtatható pozícióban lehetséges – milyen pozícióban kell, hogy ezt a követelményt teljesítse, nem került meghatározásra sem az ajánlati felhívásban, sem a műszaki dokumentumokban. Ebből következően – minden további feltétel hiányában – annak valamennyi monitor állás, összeszerelési mód tekintetében teljesülnie kell. Miután az ajánlatkérő a beszerzett terméket adott esetben szűkös helyen kívánta felhasználni, ez azt az álláspontot erősíti, hogy biztosítani kívánta, hogy a termék minden esetben elégítse ki az előírt mélységi előírást. Az alperes az alaphatározatának 47. pontjában kifejtette, hogy az általa szakszerűnek vélt elhelyezés, összeszerelés esetén miként teljesül a 250 mm-es mélységi előírás. Ugyanakkor a határozatának 48. pontjában írtak szerint elismerte, hogy van olyan összeszerelési állapot – amit a felperes által alkalmazott téves megoldásnak tart –, amikor a mélység meghaladja a 250 mm-t, vagyis nem vitásan létezik olyan összeszerelési állapot, amikor a mélység meghaladja a 250 mm-t, erre a felperes helytállóan hivatkozott.

Mindezek alapján tehát szakértői vizsgálat nélkül a rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott termék nem teljesíti a kiírásban foglaltakat, hiszen a munkaállomás mélysége nem minden állapotban tartja meg a 250 mm-t, ezt az ajánlatkérőnek is észlelnie kellett volna. Mindezekre tekintettel arra a megállapításra jutott, hogy helytállóan érvelt a keresetében a felperes akkor, amikor azt hangsúlyozta, hogy a nyertes ajánlattevő által megajánlott terméknek van olyan összeszerelési pozíciója, amikor nem teljesül az előírt mélységi kritérium.

- [25] A harmadik kérelmi elemmel kapcsolatban kifejtette, hogy a Kúria egyértelmű iránymutatást adott a megismételt eljárásra vonatkozóan a hatályon kívül helyező végzésében. Az ott kifejtettek szerint a harmadik kérelmi elemnél a felperesi jogorvoslati kérelem tárgya nem a saját ajánlat érvényessé nyilvánítása volt, hanem a felperes alapvető jogsérelemre hivatkozott, erről azonban az alperes érdemben nem foglalt állást. Miután az alperes az eljárásában nem vizsgálta ezt a jogorvoslati kérelmi elemet érdemben, nem foglalt állást a kúriai döntés szerinti tartalommal sem érdemben a harmadik jogorvoslati kérelmi elemről. Mindez szükségképpen azt jelenti, hogy eredményre vezetett a felperes keresete a harmadik kérelmi elem tekintetében, a bíróság azonban az alperes hatáskörét nem vonhatja el, elsőként az alperesnek kell érdemben állást foglalni a harmadik kérelmi elem fenti tartalmáról. Az új eljárásra előírta, hogy a harmadik kérelmi elem tekintetében a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglaltak szerint kell az alperesnek érdemi döntést hoznia, míg a második kérelmi elem tekintetében az ítéleti iránymutatás szerint kell elvégezni a rendelkezésre álló adatok értékelését.

A Kúria Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítélete

- [26] A Kúria 2022. február 9. napján kelt Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.118/2021/5. számú ítéletét a felperes jogorvoslati kérelmének első kérelmi elemére vonatkozó részében hatályon kívül helyezte és a bíróságot az első kérelmi elemet érintően új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, a jogorvoslati kérelem második és harmadik kérelmi elemére vonatkozó részében az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartotta.
- [27] Az első kérelmi elem vonatkozásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban nem tett eleget a Kúria iránymutatásának. Aszerint ugyanis amennyiben a betekintésvédő fólia teljes egészében nem méret azonos a monitor megfelelő részével, úgy számszaki számítások alapján és műszaki szempontból kell vizsgálni, hogy a méretigazítás nélküli illeszkedés ténylegesen megvalósul-e, amennyiben a rendelkezésre álló adatok alapján erről megnyugtatóan nem lehet állást foglalni, szakértőt kell igénybe venni, vagy meg kell keresni a gyártót nyilatkozattételre.
- [28] Megállapította, hogy nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság, amikor a második kérelmi elem körében, annak ellenére, hogy az alperesi határozattal szemben tartalmilag jogsértést megállapító döntést hozott, az ítélet rendelkező részében nem az alperesi határozat megváltoztatásáról, hanem annak megsemmisítéséről döntött. Az alperes felülvizsgálati kérelmében előterjesztett eljárásjogi jogsértésekre való hivatkozásokat a Kúria nem találta alaposnak.

Az alperes megismételt eljárása

- [29] Az alperes a második és harmadik kérelmi elem vizsgálatát illetően megismételt eljárásban a 2021. július 16-án kelt D.336/2/2021. számú végzésével hiánypótlási felhívást bocsátott ki a felperes részére, melyben felhívta a jogorvoslati kérelem harmadik kérelme eleme körében,

hogyan a Kúria Kfv.II.37.451/2020/8. számú ítélete [40] pontja szerinti vizsgálat lefolytatása érdekében közölje, hogy a „nyertes ajánlattevő ajánlatának műszaki tartalma az ajánlati felhívás dokumentációjában szereplő mely feltételeknek” nem felelt meg teljes körűen, mely műszaki tartalomnak való meg nem felelés volt az, amelyre tekintettel a nyertes ajánlattevő esetében „– ahogy más ajánlattevők esetében – hiánypótlás kiadása lett volna indokolt, amelynek eredménytelensége esetén végső soron a nyertes ajánlattevő ajánlatát érvénytelené kellett volna nyilvánítani.” Közölje továbbá az ajánlatkérő által megsértett jogszabályi rendelkezést, és hogy a vélt jogsértés mely időpontban történt meg, illetve arról a felperes mely időpontban szerzett tudomást.

[30] A hiánypótlási felhívásra adott válaszában a felperes az eredeti jogorvoslati kérelme tartalmára, valamint a bíróság és a Kúria megállapításaira hivatkozott.

[31] Az alperes 2024. június 13-án kelt D.336/16/2021. számú végzésében ismételt hiánypótlásra hívta fel a felperest, annak érdekében, hogy igazolja a jogorvoslati kérelem második és harmadik kérelmi eleme körében fennálló ügyfélképességét, tekintettel a Fővárosi Törvényszék 2019. február 27. napján kelt 107.K.700.960/2018/5. számú jogerős ítéletében foglaltakra, valamint a Kúria Kf.III.37.835/2019/4. számú ítéletének elvi megállapítására.

[32] A felperes nyilatkozatában kifejtette, hogy a 107.K.700.960/2018/5. számú ítélet az érvénytelenítés kérdésében 2019. február 27. napján született a D.156/25/2018. számú határozat – 2018.06.12. napjától végleges döntés - felülvizsgálati eljárásában. A jelen eljárás alapjául szolgáló D.410/11/2018. számú Közbeszerzési Döntőbizottsági döntést 2019.01.02. napján hozta meg az alperes. Ezen döntés meghozatala időpontjában ugyanaz a helyzet volt, mint a mostani, csak éppen több mint 5 év eltelt. Akkor a Közbeszerzési Döntőbizottság a 3. kérelmi elem tekintetében élt megszüntetéssel, de ott sem a jogos érdek hiánya miatt. Az 1. és 2. kérelmi elem esetében az ügyféli státusz megállapításra került, így e körben érdemi döntés is keletkezett. Hivatkozott a megelőző bírósági ítéletek megállapításaira és iránymutatására, melynek az alperes köteles eleget tenni és a bírósági ítéleteknek megfelelő érdemi döntést hozni a második és harmadik kérelmi elem tárgyában.

[33] A Fővárosi Törvényszék 103.K.700.945/2022/30. számú ítéletével az alperes D.410/15/2018. számú határozatával módosított D.410/11/2018. számú határozatának a jogorvoslati kérelem első kérelmi eleméről hozott döntését megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte. Kúria a Kfv.II.37.360/2023/5. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 103.K.700.945/2022/30. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárás lefolytatására, új határozat meghozatalára utasította. A Fővárosi Törvényszék 103.K.703.604/2023/6. számú ítéletével az alperes D.410/15/2018. számú határozatával módosított D.410/11/2018. számú határozatának a jogorvoslati kérelem első kérelmi eleméről hozott döntését megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte. Az alperes a bíróság által elrendelt megismételt eljárást az első kérelmi elemre vonatkozóan a D.391/4/2024. számú, a kérelmet visszautasító végzésével zárta le, mely ellen benyújtott felperesi kereset elbírálása a Fővárosi Törvényszék előtt 103.K.702.785/2024. ügyszámon van folyamatban.

Az alperes D.336/18/2021. számú végzése

[34] Az alperes a 2024. június 25. napján kelt D.336/18/2021. számú végzésével a Kbt. 197. § (14) bekezdése alapján a megismételt jogorvoslati eljárás megindításának időpontjában hatályos eljárásjogi jogszabályok alapján megállapította, hogy a jogorvoslati kérelem második és harmadik kérelmi elemei érdeme elbírálásának a megismételt jogorvoslati

eljárásban eljárásjogi akadálya van.

- [35] Megállapította, hogy a felperes nem tett eleget a hiánypótlási felhívásban foglaltaknak, amelyet annak érdekében bocsátott ki, hogy megismerje, hogy pontosan mi minősül a felperes szerint olyan „nem egyértelmű műszaki tartalomnak”, amelyre tekintettel egyéb ajánlattevők esetében az ajánlatkérő hiánypótlást alkalmazott, míg a nyertes ajánlattevő esetében nem. Azonban a felperes nem közölte, hogy az ajánlatkérő mely cselekménye, mulasztása tekintetében állt be a jogsértő esemény, mulasztás, mely időpontban kellett volna az ajánlatkérőnek a nyertes ajánlattevő esetében is hiánypótlási felhívást, felvilágosításkérést alkalmaznia és azt sem közölte, hogy erre milyen körben kellett volna sort keríteni. Figyelemmel erre, a megismételt eljárásban a harmadik kérelmi elem érdemi vizsgálatát nem tudta elvégezni a hiánypótlás nem teljesítése miatt. Azt elismerte az alperes, hogy a Kúria végzésében pontosan beazonosította a jogorvoslati kérelem harmadik elemét, mindez azonban nem helyettesíti a felperes kérelmének a Kbt. 149. § (1) bekezdés d) pontja szerintieknek való megfelelését, konkrétan a jogsértő esemény és annak bizonyítékai megjelölését.
- [36] A felperes ügyfélképességével összefüggésben megállapította, hogy a felperes olyan körülményeket adott elő, amelyek nem álltak összefüggésben az ügyfélképesség fennállásával, a jogorvoslati eljáráshoz fűződő közvetlen jogi érdek nem került a hiánypótlás során igazolásra.
- [37] A Fővárosi Törvényszék a 103.K.701.510/2022/9. számú ítélete alapján rögzítette, hogy az alperes a megismételt jogorvoslati eljárásban nem hagyhatja figyelmen kívül az előzményi eljárást követően bekövetkezett változásokat. Ekként értékelte, hogy a D.410/11/2018. számú határozat meghozatalát követően a Fővárosi Törvényszék a 107.K.700.960/2018/5. számú ítéletével elutasította a kérelmező azon keresetét, amelyet a saját ajánlatának érvénytelené nyilvánítását helybenhagyó D.156/25/2018. számú döntőbizottsági határozattal szemben terjesztett elő. A határozattal szembeni felülvizsgálati kérelmet a Kúria nem fogadta be, így a kérelmező ajánlata a tárgyi közbeszerzés második részében érvénytelennek minősült. A kérelmező ajánlatát az ajánlatkérő 2018. április 9-i módosított összegezése, az ajánlatkérő 2018. július 18-i összegezése és az ajánlatkérő 2018. november 23-án megküldött összegezése is érvénytelené nyilvánította, amelyet a kérelmező jogorvoslattal ezt követően sikeresen nem vitatott. Szintén a D.410/11/2018. számú határozat kiadmányozását követően született meg a Kúria Kf.III.37.835/2019/4. számú ítélete, valamint a Kfv.III.37.383/2019/5. számú ítélete, melyet az alperes relevánsnak értékelt.
- [38] Megállapította, hogy a felperes által előadottak és az alperes rendelkezésére álló információk alapján a jogorvoslati kérelem második és harmadik kérelmi eleme tekintetében nem áll fenn a felperesnek a jogorvoslati kérelem benyújtásához fűződő ügyfélképessége, tekintettel arra egyrészt, hogy ajánlata érvénytelennek minősült a tárgyi jogorvoslati kérelem benyújtásakor, továbbá arra, hogy az időközben született kúriai ítéletek elvi tartalmából következően az ügyfélképesség nem illeti meg az ajánlattevőt, ha nincs reális esélye a szerződés elnyerésére. A felperes továbbá a jogorvoslati kérelem harmadik kérelmi elemében bár hivatkozott az egyenlő bánásmód sérelmére, azt azonban a hiánypótlás során sem igazolta, hogy vele szemben az ajánlatkérő mely esetben tanúsított eltérő elvárást, márpedig az ügyfélképesség ilyen esetben történő megállapításának a Kúria joggyakorlata szerinti is ez az előfeltétele.
- [39] Megállapította, hogy a felperes a jogorvoslati kérelem második és harmadik kérelmi elemei tekintetében nem teljesítette a hiánypótlási felhívásban foglaltakat, valamint a felperes ügyfélképessége nem áll fenn, ezért a Kbt. 151. § (2) bekezdés utolsó mondata és a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerint a jogorvoslati eljárás megszüntette.

A kereset és a védírat

- [40] A felperes keresetében a végzés megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [41] Hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.451/2020/8. számú végzésére, valamint a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.118/2021/5. számú ítéletében foglalt megállapításokra, melyek szerint az alperesnek érdemi döntést kell hoznia a jogorvoslati kérelem második és harmadik kérelmi eleméről. Az alperes a jogorvoslati kérelmet egyszer már alakilag és tartalmilag megfelelőnek nyilvánította, a Kúria végzésében pontosan beazonosította a harmadik kérelmi elemet, valamint az ügyfélképeség vitatása az előzményi eljárásokban nem merült fel, azóta ezt befolyásoló új tény sem keletkezett, ezzel is túllépte az alperes az ítéleti iránymutatásokat.
- [42] Álláspontja szerint az alperes határozata a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 97. § (4) bekezdésébe ütközik és az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja alapján semmis.
- [43] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte fenntartotta a végzésben foglalt jogi álláspontját. Véleménye szerint teljesítette az ítélet rendelkező részében foglaltakat, az új eljárást lefolytatta. A megismételt eljárásban az alperes köteles volt a Kbt. és az Ákr. a kérelem tartalmára és annak visszautasítására vonatkozó eljárási szabályait alkalmazni, amelyet az ítélet nem tiltott meg. Értelmezése szerint a felperes nem vitatta keresetében az ügyfélképesége hiányára alapított megszüntetési ok fennállását.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [44] A felperes keresete alapos az alábbiak szerint.
- [45] A bíróság a közigazgatási jogvitát a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. Második része szerinti elsőfokú közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 124. § (2) bekezdés c) pontja szerinti egyszerűsített perben, a Kp. 124. § (5) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A közigazgatási tevékenység jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem korlátai között, és a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. A Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja és Kp. 97. § (4) bekezdése alapján vizsgálta az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi okot, vagyis, hogy az alperes eljárása eleget tett-e a megismételt eljárásra kötelező 103.K.701.118/2021/5. számú ítéletben foglaltaknak.
- [46] A Kp. 96. § rendelkezése szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessek. A Kp. 97. § (4) bekezdése alapján a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket. Az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja értelmében a döntést meg kell semmisíteni, ha a tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes.
- [47] A Kp. 96. §-a, 97. § (4) bekezdése az anyagi jogerőhatásra, a határozatok teljesítésére vonatkozó rendelkezések alapján, valamint a követendő bírói gyakorlat (Kúria

Kf.IV.39.008/2022/6., Kfv.III.45.201/2022/8.) szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet (alapítélet) jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűsége vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessék, ezért a jogerős alapítélet - perorvoslattal (felülvizsgálattal) sikeresen nem támadott - rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban köti az alperest. A megismételt eljárást követő peres eljárás tárgya csak az lehet, hogy az új határozat megfelel-e a bíróság által korábban előírt követelményeknek. A megismételt eljárás lefolytatására kötelező ítélet esetében tehát nemcsak az új eljárásra adott iránymutatást, hanem az ítélt dolognak minősülő megállapításokat is figyelembe kell vennie a hatóságnak, mert az is köti az új eljárásban. Mindezek elmulasztása (a hatóság határozatának a jogerős alapítéletben foglaltaktól való tartalmi eltérése) a megismételt eljárásban hozott határozat semmisségét eredményezi. A fentieket erősítette meg a Kúria a Jpe.III.60.037/2022/12. számú határozata [58]-[59], [65] bekezdéseiben.

- [48] A jogerős ítéletben elbírált jogkérdések sem a megismételt hatósági eljárásban, sem az ennek eredményeként hozott határozat bírósági felülvizsgálata során nem tehetők vitássá (Kúria Kfv.IV.37.293/2023/6.). Hasonlóan, a közigazgatási szervnek előírt megismételt eljárás nem teremt új ügyet, így a jogvitát a bíróság által meghatározott keretek között kell véglegesen lezárni. Az alperes nem változtathatja meg alapvetően a megismételt eljárásban az értékelés keretrendszerét, új körülmények hiányában eltérő jogalapon álló döntést nem hozhat, nem üresítheti ki a jogerős ítélet iránymutatásában foglaltakat (Kúria Kfv.V.35.057/2022/5.).
- [49] A követendő kúriai joggyakorlat (Kúria Kfv.IV.35.266/2020/6., Kf.IV.39.008/2022/6.) szerint az alperest új eljárásra kötelező jogerős alapítéletben szereplő iránymutatás tartalma és jogszerűsége az új eljárásban hozott döntés elleni közigazgatási pernek nem tárgya, annak vitatására csak az alapítélet elleni rendkívüli jogorvoslat igénybevétele során van jogszerű lehetőség. A Kúria elvi éllel fogalmazta meg Kfv.V.35.057/2022/5. számú döntésében, miszerint a megismételt eljárás nem teremt új ügyet, így a jogvitát a bíróság által meghatározott keretek között kell véglegesen lezárni; az alperes nem változtathatja meg alapvetően a megismételt eljárásban az értékelés keretrendszerét, eltérő jogalapon álló döntést nem hozhat, nem üresítheti ki a jogerős ítélet iránymutatásában foglaltakat.
- [50] Erre figyelemmel ebben a perben a 103.K.701.118/2021/5. számú ítéletben szereplő rendelkezések és jogértelmezés jogszerűségét az alperes nem kérdőjelezhetette meg, erre csak az alapítélet elleni rendkívüli perorvoslat igénybevétele során volt lehetősége, azonban a Kúria az alperes e tárgyú felülvizsgálati kérelmét alaptalannak találta és az elsőfokú ítéletet a második és harmadik kérelmi elem vonatkozásában hatályában fenntartotta. A Fővárosi Törvényszék a 103.K.701.118/2021/5. számú ítéletet a Kúria Kfv.II.37.451/2020/8. számú végzésében elrendelet megismételt peres eljárásban hozta meg, ezért a Kúria végzésében foglaltak is kötőerővel bírnak az alperes jelen per tárgyát képező megismételt eljárására is. A Kúria joggyakorlata egységes annak megítélésében, hogy az új eljárást elrendelő felsőbb bírósági iránymutatás köti az új eljárást lefolytató bíróságot, attól eltérni nem lehet (Kúria Kfv.III.37.135/2020/5.). A megismételt peres eljárásban nem lehet újratekdeni a bírósági felülvizsgálatot, annak korlátját a megismételt eljárást előíró felsőbb bírósági döntés és annak indokolása adja. A töretlen bírói gyakorlat szerint a megismételt peres eljárás eredményeként hozott jogerős ítélet felülvizsgálata során kizárólag az vizsgálható, hogy az új döntés eleget tett-e az új eljárást elrendelő iránymutatásnak, azaz a bíróság az újabb döntését az iránymutatás keretei között, annak megfelelően hozta-e meg.

- [51] A Kúria Kfv.II.37.451/2020/8. számú végzésének [39]-[40] pontjaiban foglalt iránymutatása egyértelmű volt, miszerint az alperesnek a jogorvoslati eljárása során a harmadik kérelmi elemről érdemben kellett volna döntenie. A Kúria – mint ahogyan az alperes ezt elismerte – meghatározta a kérelmi elem tartalmát is, oly módon, hogy a felperes az egyenlő bánásmód megsértését azért állította, mert megítélése szerint nem egyértelmű műszaki tartalom esetén az ajánlatkérőnek valamennyi ezzel érintett ajánlattevőt hiánypótlásra, illetve felvilágosítás adására kell felhívnia, és csak ezt követően dönthet az ajánlat érvényességéről vagy érvénytelenségéről. Érvelése szerint a nyertes ajánlattevő esetén – annak ellenére, hogy indokolt lett volna - újabb hiánypótlás kiadására nem került sor. Kérélmé annak megállapítására irányult, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatának műszaki tartalma az ajánlati felhívás dokumentációjában szereplő műszaki feltételeknek teljes körűen nem felelt meg, ezért – ahogyan más ajánlattevők esetében – hiánypótlás kiadása lett volna indokolt, illetőleg annak eredménytelensége esetén végső soron a nyertes ajánlattevő ajánlatát érvénytelené kellett volna nyilvánítani. Az alperes a Kúria megállapítását és a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.118/2021/5. számú ítélete [31] és [32] pontjaiban foglalt iránymutatását – amely a Kúria döntésére utalással egyértelműen előírta a harmadik kérelmi elemről történő érdemi döntés meghozatalát – nem hagyhatta volna figyelmen kívül. A fentebb részletesen ismertetett joggyakorlat alapján az alperes nem új ügyet indított a megismételt eljárással, hanem a megismételt eljárásra vonatkozó bírósági ítéleteket kellett volna végrehajtania. A megismételt eljárásban nem lehet helye olyan eljárásjogi vagy akár anyagi jogi kérdések vizsgálatának, amely a már ítélettel elbírált alapügyben lefolytatott vizsgálatnak nem volt tárgya. Az alperes maga is elismerte, hogy a Kúria meghatározta a harmadik kérelmi elem tartalmát, ezért erre vonatkozóan nem volt helye hiánypótlás kibocsátásának a megismételt eljárásban. Az alperes eljárását a Kúria végzése és az annak nyomán hozott törvényszéki ítélet is kötötte, melyhez hozzátartozott a harmadik kérelmi elem tartalmának meghatározottsága. A Kúria jogerősen döntött a harmadik kérelmi elem tartalmát illetően, amelyet az alperesnek nem újra kellett volna értelmeznie, hanem érdemben elbírálnia, hiszen a Kp. 97. § (4) bekezdés alapján a bíróság döntéséhez kötve volt.
- [52] Nem tekinthető az előzményi eljárást követően bekövetkezett lényegi változásnak a felperes ajánlatát érvénytelené nyilvánító döntés elleni bírósági jogorvoslat eredménytelensége. A Kbt. 148. § (2) bekezdése a kérelem benyújtására való jogosultságot teremti meg – ahogyan az alperes is helytállóan rögzítette – a jogorvoslati eljárás megindításának időpontjában hatályos eljárásjogi szabályok és fennálló tények alapján kellett az alperesnek megvizsgálni az eljárásjogi feltételeket. A jogorvoslati kérelem benyújtásának időpontjában a felperes ajánlatának érvénytelensége tárgyában csak ajánlatkérői döntés született, az elleni jogorvoslati eljárás még folyamatban volt, amely végső soron a 2019. február 27. napján kelt 107.K.700.960/2018/5. számú ítélettel vált végleges, jogorvoslattal nem támadható döntéssé. Az alperes a felperes ügyfélképességét az alapeljárásban már vizsgálta, annak fennállását állapította meg, mely a későbbi bírósági jogorvoslati eljárásban nem volt vitatott, ezért ez az alperesi előzményi döntés rögzült, e tárgyban további vizsgálatnak nem lehet helye a megismételt eljárásban. A hivatkozott kúriai joggyakorlat kizárja, hogy az alperes a megismételt eljárásban a jogorvoslati kérelmet teljesen új eljárásban kezdje el vizsgálni, új – akár eljárásjogi – vizsgálati szempontokra helyezve az eljárást, sőt, a korábbi döntését az ügyfélképesség tekintetében megváltoztassa. A megismételt eljárás nem a korábbi jogorvoslati eljárástól független eljárás, hanem az alperes mozgásterét és döntési hatáskörét az alap közigazgatási eljárásban rögzült – jogorvoslattal nem támadott, vagy bíróság által helyben hagyott – döntések és tények, valamint a megismételt eljárásra vonatkozó bírósági

iránymutatás határozza meg. Jelen esetben az alperes döntési hatásköre a második és harmadik kérelmi elem érdemi elbírálására terjedt ki a bírósági iránymutatás figyelembevételével. A bírósági joggyakorlat későbbi alakulása, más ügyekben hozott ítéletek szintén nem minősülnek az előzményi eljárást követően bekövetkező változásnak, mivel az alperest nem a más ügyekben hozott bírósági ítéletek, hanem a perbeli ügyben az alperes határozatát megsemmisítő és új eljárásra kötelező iránymutatásokat előíró ítélet és Kúriai végzés kötik.

- [53] A felperes ügyfélképességének elismerése semmiképpen nem sérti az uniós jogi (2007. december 11-i 2007/66/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvvel módosított az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 1. cikk (3) bekezdése) előírásokat, mivel az uniós jog mindössze azokat a minimális feltételeket határozza meg, amelynek a nemzeti jogrend szerinti jogorvoslati eljárásoknak meg kell felelniük. A nemzeti jogrend kiterjesztheti a jogorvoslati jogot olyan személyek számára is, akiknek az uniós elvekből adódóan nem lenne kötelezően biztosított, amennyiben ez a közösségi jog által kitűzött cél biztosításának érdekében áll, mely szerint az ajánlatkérő határozataival szemben a lehető leggyorsabb és leghatékonyabb jogorvoslatot biztosítsa. Az Európai Unió Bírósága 2005. szeptember 8-i C-129/04. számú Espace Trianon SA és Société wallonne de location-financement SA és a 2007. október 4-i C-492/06. számú Consorzio Elisoccorso San Raffaele ügyben hozott ítéleteiben kimondta, hogy a Jogorvoslati irányelv 1. cikkével nem ellentétes, ha a tagállamok szélesebb körben biztosítják a jogorvoslatihoz való hozzáférést, hanem épp ellenkezőleg, annak megvalósulását szolgálja. A 2010. október 21-i C-570/08. számú Symvoulio Apochetefseon Lefkosias ügyben hozott ítélet szerint az irányelvi rendelkezések nem követelik meg a tagállamoktól, hogy az ajánlatkérők számára is lehetővé tegyék a bírósági jogorvoslatot, ugyanakkor nem is tiltja, hogy a tagállamok azt számukra is biztosítsák. Ez nem veszélyezteti az uniós jog egységes alkalmazását, mivel annak nem célja a nemzeti szabályok teljes harmonizációja, hanem a minimálisan biztosítandó jogvédelem követelményeit írja elő.
- [54] A bíróság rámutat, hogy mindebből következően, az irányelvben előírt követelmény a jogorvoslati joggal rendelkező személyek minimális körét határozza meg, ezért az uniós joggal nem lehet ellentétes, ha a nemzeti jogrendszer ezen a körön kívül eső személyeknek is biztosítja a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálását. A nemzeti jogrendszer, a Kbt., a Kp., az Ákr. és az ezek értelmezésével kapcsolatban kialakított már ismertetett joggyakorlatból levezethetően, kiemelve azt a tényt, hogy az alapeljárásban már az alperes kimondta a felperes ügyfélképességét, a megismételt eljárásban már nem kérdőjelezhető volna meg azt, mivel ez a fenti tételes jogszabályi rendelkezéseken túl, a jogbiztonság és a tisztességes eljárás alapelveibe is ütköző eljárás. Az alperes a megismételt eljárásban olyan eljárási kérdéseket vizsgált, amelynek a megismételt eljárás keretében nem lett volna helye, ezzel kiüresítette a rá kötelezően irányadó bírósági döntések érvényesülését. Az alperes a megismételt eljárásban nem függetlenítheti magát sem a saját korábban meghozott, ügyfélképességet megállapító döntésétől, sem a jogerős bírósági ítéletek iránymutatásától.
- [55] Mindezekre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a felperes keresete alapos volt, az alperes végzésének semmissége, valamint eljárásának és indokolásának súlyos hiányossága a perben nem orvosolható jogszabálysértés, ezért határozatot a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja és 92. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján megsemmisítette és az alperest új eljárásra

kötelezte. A megismételt eljárásban az alperes a fent rögzített rendelkezések figyelembevételével teljeskörűen köteles végrehajtani – a Kp. 97. § (4) bekezdésének megfelelően – az Fővárosi Törvényszék 103.K.701.118/2021/5. számú ítéletében foglalt iránymutatást és annak megfelelő érdemi döntést hozni a jogorvoslati kérelem második és harmadik elemeiről.

- [56] A felperes perköltséget igényelt, azonban annak összegét nem számította fel sem összegszerűen, sem jogszabályi hivatkozással alátámasztotta, ezért a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) és (5) bekezdéseire figyelemmel a bíróság a felperes részére perköltséget nem tudott megítélni.
- [57] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott összegű kereseti illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt személyes illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.
- [58] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése és a Kp. 126. § (3) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. február 4.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
bíró